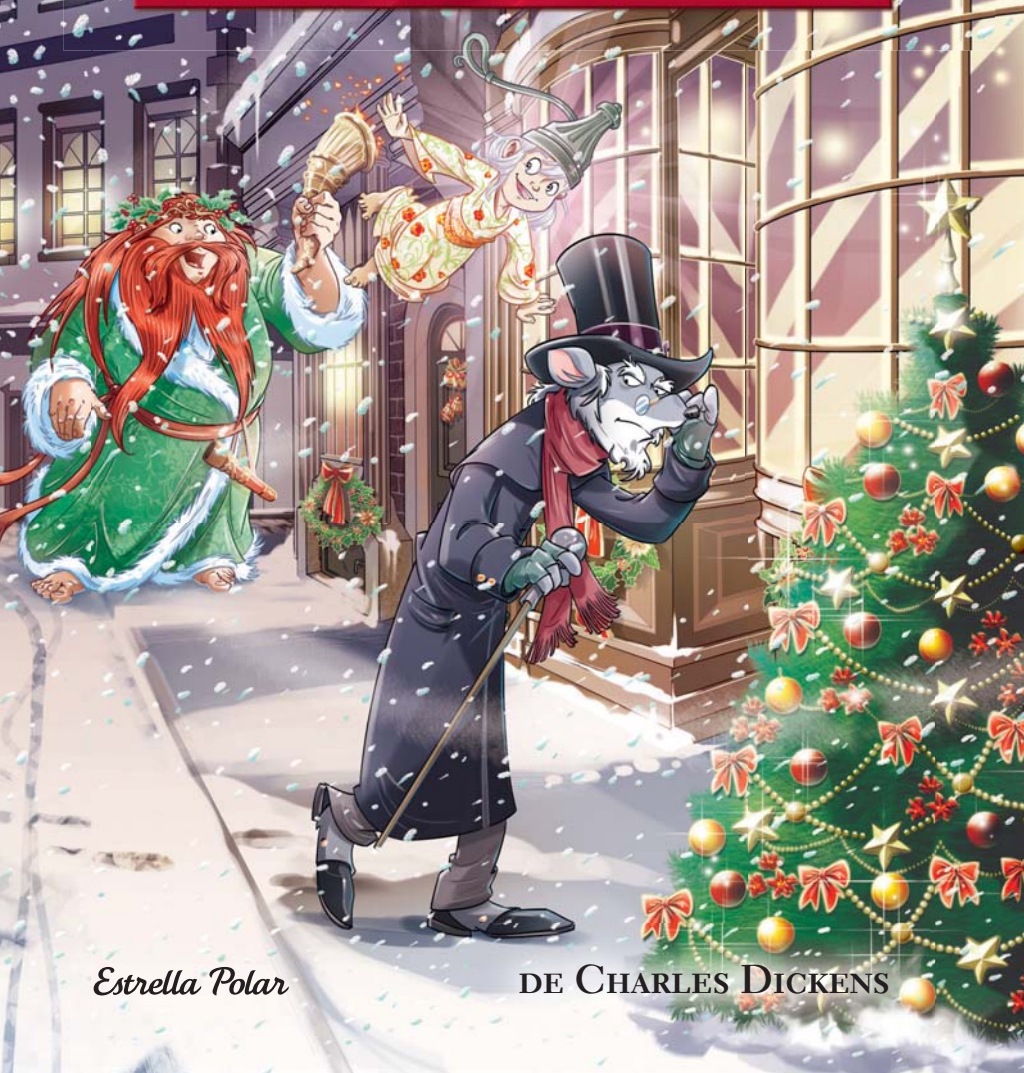

Geronimo Stilton

Cançó de Nadal

Estrella Polar

DE CHARLES DICKENS

Geronimo Stilton

Cançó de Nadal

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Text original de Charles Dickens, adaptat lliurement per Geronimo Stilton
Coordinació de Patrizia Puricelli, amb la col·laboració de Maura Nalini
(textos) i Roberta Bianchi (dibuixos)

Coordinació de textos de Sarah Rossi (Atlantyc S.p.A.)

Direcció d'editing de Ilaria Stradiotti

Disseny gràfic de Silvia Bovo. Amb la col·laboració de Paolo Zadra

Coberta de Flavio Ferron

Il·lustracions d'Andrea Denegri (llapis i tinta) i Edwyn Nori (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Canto di Natale*

© de la traducció: 2017, Xavier Solsona Brillas

© 2013, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2017, Editorial Planeta S. A.

© 2017, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: novembre del 2017

ISBN: 978-84-9137-387-2

Dipòsit legal: B. 19.101-2017

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

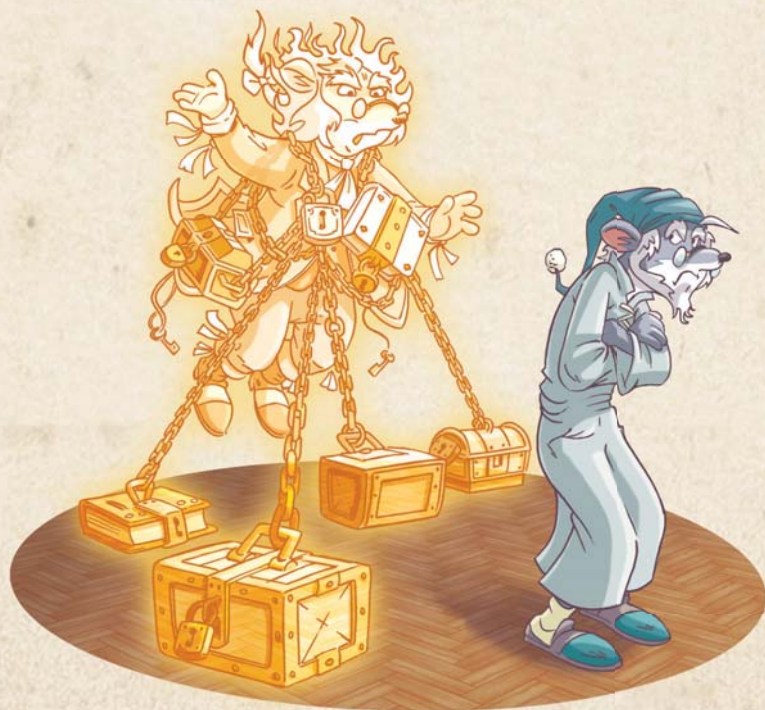
Estimats lectors...

Desembre, 1843

*Aquest llibret vol
transmetre molta pau i
serenitat en tots vosaltres.
Espero que us ajudi a
posar-vos de bon humor
i que us convidi a ser
amables sempre, amb
vosaltres mateixos i amb
els altres. I espero
també que us faci
companyia durant un
temps...*

PRIMERA ESTROFA

Aquell garrepa de l'Ebenezer Scrooge

En Marley havia passat a millor **vida**. No n'hi havia cap dubte: els documents que ho certificaven havien estat **signats** pel metge, pel seu assistent i per l'home de la funerària.

Però, sobretot, per l'Ebenezer Scrooge. I quan

l'Scrooge signava un document, volia dir que era autèntic: a la ciutat, la seva signatura valia el seu pes en **or!**

A més, ningú millor que ell podia saber que en Marley era mort: ben mirat, l'Scrooge n'era el soci, l'executor testamentari i el seu únic **HEREU**.

Aquell garrepa de l'Ebenezer Scrooge

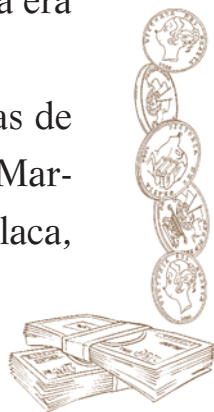
Potser ara pensareu que l'Scrooge devia estar molt **TRIST** per la desaparició del seu company de feina. I ara!

Sí, li sabia greu aquell funeral inesperat, però al cap i a la fi en Marley era **VELLET** i últimament ho havia passat una mica malament... I, fos com fos, ara calia pensar en els negocis.

No us ha de **SORPRENDRE** aquesta fredor, perquè l'Ebenezer Scrooge era així: els negocis passaven per davant de tot i de tothom.

L'Scrooge no va **ESBORRAR** el nom d'en Marley de la placa de la seva empresa, Scrooge & Marley. Però no pas per recordar el seu **amic** perdut: com ja haureu endevinat, no era d'aquests. Simplement, l'empresa ara ja era coneguda amb aquell nom.

Fins i tot algun client que no estava al cas de la situació s'**equivocava** i l'anomenava Marley en comptes de Scrooge. Canviar la placa,

Aquell garrepa de l'Ebenezer Scrooge

doncs, hauria pogut ser **PERJUDICIAL** per al negoci... Tal com sona.

Ben mirat, a l'Scrooge no li importava gens ni mica el nom: per a ell només comptaven els diners. I bé que en **SABIA**, de guanyar-ne!

Ningú no sabia prendre, arrabassar, arrambar, rampinyar, arrencar i amassar riqueses com aquell vell **GARREPA** de l'Ebenezer Scrooge.

Tenia el **COR** dur com l'acer i era esquerp, malcarat, tancat i solitari com una ostra que vol quedar-se la seva preciosa perla només per a ella.

El fred que tenia dins seu li **GLAÇAVA** el rostre arrugat, li afilava el nas **PUNXEGUT**, li contreia les galtes, li **ENROGIA** els ulls, li tornava els llavis morats i el feia parlar amb l'estridència d'un vell corb.

Semblava com si, en comptes de cabells,

Aquell garrepa de l'Ebenezer Scrooge

l'Scrooge tingués al cap **GE-**
BRE glaçat, que li cobrés tam-
bé les celles, el mentó **rígid** i la
barba **aspra** i gèlida.

Fins i tot en una habitació **ES-**
CALFADA per un bon foc cre-
pitant, l'Scrooge era capaç de
desprendre fredor.

Tots els qui se li acostaven ho
percebien i sempre reculaven
una mica, s'**estremien** i s'abrigaven
bé amb la jaqueta. Per no parlar de l'oficina
de Scrooge & Marley: com que l'Scrooge hi
passava cada **DIÀ** totes les hores (incloent-hi
els **festius**), el despatx era pràcticament una
nevera!

Ningú aturava l'Scrooge pel carrer per dir-li:
«**BENVOLGUT** Scrooge, com va tot?». Cap cap-
taire li demanava caritat, cap nen li pregunta-
va l'hora i fins i tot els gossos quan el veien

Aquell garrepa de l'Ebenezer Scrooge

ESTIRAVEN la corretja per **ALLUNYAR** l'amo d'allà.

Però a l'Ebenezer Scrooge allò no li importava gens! Al contrari, era ben **feliç** d'estar sol, sense paparres ni **busca-raons** que li fessin perdre l'humor (que igualment sempre era de mil dimonis).

Les salutacions, l'amabilitat i les deferències? Eren tot **XIMPLERIES**, tot romanços!

Ximpleries, ximpleries!

El dia que per a molts és el més bonic de l'any, la vigília de Nadal, l'Scrooge estava treballant al seu despatx. Feia un **FRED** terrible. A l'altra banda de les finestres, la **BOIRA** embolcallava el carrer i l'ambient era grisós i tallant.

La gent s'**AFANYAVA** pel carrer, es fregava les mans per culpa del fred i picava de peus a **TERRA** per escalfar-se.

El rellotge de la ciutat marcava les tres de la tarda, però ja era **fosc**. A l'interior de les cases s'entreveien les flames de les espelmes, mentre la boira es filtrava per qualsevol es-

Ximpleries, ximpleries!

cletxa i forat de pany, com si no volgués estar-se allà fora passant fred i necessités acomodar-se davant d'una bona **LLAR DE FOC** encesa.

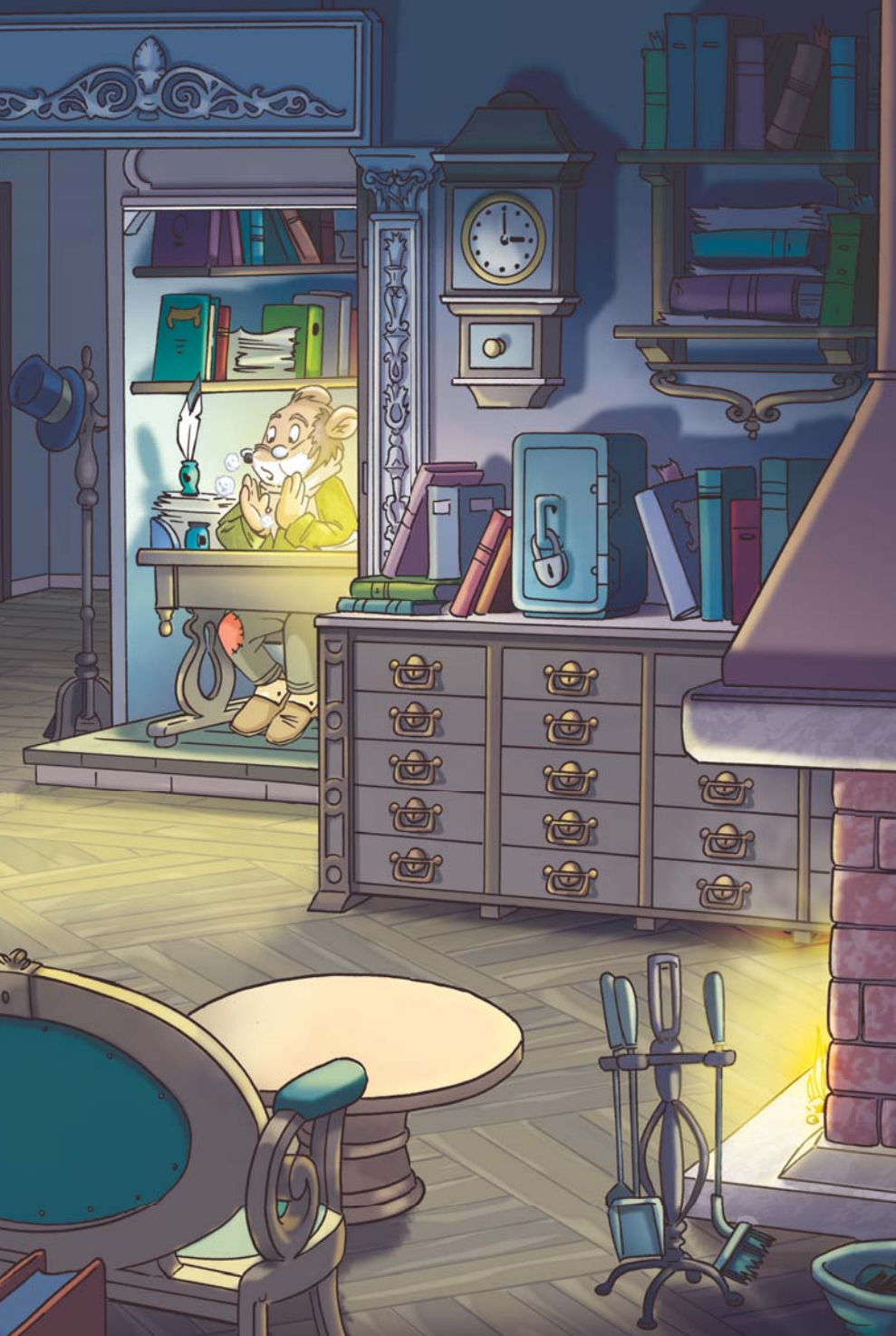
La porta del despatx de l'Scrooge estava oberta, perquè així no perdia de **VISTA** el seu únic empleat, que treballava a l'habitació del davant. Però més que «habitació» potser se n'hauria hagut de dir traster... un **TUGURI**, vaja!

El pobre empleat s'anomenava Bob Cratchit i en aquell moment copiava unes cartes. De tant en tant, es parava i es **bufava**

les mans per escalfar-se-les, ja que l'Scrooge volia que la llar de foc de l'estança estigués sempre al mínim, amb un foc **petit** com una brasa. En Bob Cratchit duia una gran bufanda **blanca** que li tapava la meitat de la cara.

Ximpleries, ximpleries!

L'Scrooge l'explotava fins al límit de les seves forces, però ell no es queixava mai: en part perquè era pobre i necessitava aquella feina, i en part perquè era bo i amable de mena. Un veritable *panxaccontent*!

Ben poques vegades en Bob Cratchit s'atrevia a agafar una mica de **CARBÓ** per a la llar de foc, només quan corria el risc de congelar-se. En aquells casos, l'Scrooge el mirava *fixament* amb ulls amenaçadors, com dient: «Mira que si n'agafes massa encara et despatxaré!».

—Bon Nadal, tiet! —va cridar una veu *alegre* des de la porta.

Un jovenet **ALT** i gros va entrar a l'habitació. Tenia la cara enrojolada, les galtes enceses i un somriure càlid que hauria alegrat qualsevol. Però no pas l'Scrooge.

Ximpleries, ximpleries!

—Bah! —va rondinar ell, **EMPIPAT**—. **XIMPLERIES!**

—Ximpleries, tiet? —va replicar el nebot—. No et sents feliç que sigui Nadal?

L'Scrooge es va enfurrunyar encara més, tant que les celles **POBLADES** se li van ajuntar en una única **ondulació**.

—Feliç, feliç... bah! Quin dret tens de sentir-te feliç, pobre com ets? No ets prou pobre per estar trist?

El nebot, que es deia Fred, va somriure.

—Au, vinga, i tu, doncs? Quin dret tens d'estar tan **empipat**? No ets prou ric per ser feliç?

—Ric? *Ric*?! —va replicar l'Scrooge, escandalitzat—. Què dius ara, **ric**, jo només m'hi escarrasso! I sobretot per Nadal, quan s'han de fer quadrar els comptes perquè és el moment de fer balanç. Què dius ara, feliç... El Nadal és només un altre **PROBLEMA** per resoldre!

Ximpleries, ximpleries!

—D'acord, d'acord —es va rendir el nebot—.

Tu pensa el que vulguis. Però jo el vull **celebrar**. He vingut aquí per convidar-te a **DINAR** demà a casa nostra, ja que per Nadal sempre estàs sol, però em sembla que no en tens ganes. Bones festes, doncs, tiet, i... no **TREBALLIS** gaire! Tot seguit va enfil·lar la **PORTA** i va desaparèixer enmig de la boira. El despatx va semblar encara més **FRED** i **fosc** que abans.

